

De natuur boeit soms to

„Kijk, daar gaat een roerdomp, en een flinke knaap ook.” Natuurgids Sieberen Postema wijst naar de vogel die over het rietland van natuurgebied It Houtwiel vliegt.

Theo Klein

Broeksterwâld | Een paar kinderen kijken op, maar de rest zoekt op de grond naar veren, rupsen en schedeltjes. 26 leerlingen van groep 6, 7 en 8 van cbs De Wel in Broeksterwâld en een stuk of tien volwassenen hebben er al een wandeltocht van bijna twee uur door het natuurgebied It Houtwiel tussen Feanwâlden en Broeksterwâld op zitten.

De tocht vormt de feestelijke opening van de door het centrum voor natuur - en milieueducatie (NME) De Klyster uitgezette natuurhistorische zwerftocht door het natuurgebied. De Klyster heeft meer excursies voor scholen in natuurgebieden in Noord-oost-Fryslân, zijn werkgebied. Maar volgens Marjolein Staal, coördinator van het centrum is It Houtwiel wel heel bijzonder. „Dit is een gebied zoals vroeger haast heel Noord-oost-Fryslân eruit zag. Stukken moeras, water, zompig terrein en veel riet.”

Hoe zompig het is, ontdekken de kinderen snel. De tienjarige Pieter Wolters wordt tot boven zijn middel nat als hij struikelt in een moerassig gedeelte. De kinderen waren vooraf al gewaarschuwd laarzen aan te trekken voor deze tocht. Maar die helpen niet tegen een duikeling op het natte terrein.

Maar er valt meer te ontdekken. Boswachter Jeffrey Huijenga wijst ze op plantjes als de krabbenscheer, laat ze proeven van de moerasplant pitrus („smaakt wat naar komkommer”) en waarschuwt ze voor de waterscheerling die een zeer giftige wortel heeft. De kinderen luisteren geboeid.

Als het aan Staal ligt, maken in de

komende jaren zeker zeshonderd leerlingen uit Noordoost-Fryslân, het werkgebied van De Klyster, deze tocht. „We werken voor deze tocht samen met Staatsbosbeheer. Die wil mensen meer bij de natuur betrekken en stelt hun terreinen daarom meer open. Zij hebben de natuurgebieden en wij het netwerk bij de scholen. We vullen elkaar prachtig aan.”

De zwerftochtroute wordt mede gesponsord door Stichting DikGroen uit Weesp. Egbert Dijkers, mede-oprichter van de in 2008 gestarte stichting, is als gast bij de première van de zwerftocht uit Noord-Holland afgeleid. „Dit project past prima bij onze doelstelling kinderen dicht bij de natuur brengen”, vindt hij. „Als Hollander denk je dat dit voor kinderen die in zo'n groene en natuurrijke omgeving wonen, niet nodig is, maar ik merk dat ook hier de iPad een steeds grotere concurrent van de natuur wordt. Ze hoeven echt niet alles wat de boswachter vertelt te onthouden. Als ze thuis enthousiast van de tocht vertellen en de ouders weten over te halen ook eens dit gebied te bezoeken, ben ik dik tevreden.”

Natuurgids Postema deelt de mening dat de iPad en iPhone concurrentie zijn geworden van de natuur. „Ik zie elke dag kinderen op de fiets langs mijn huis fietsen met hun smartphone voor de neus. Kijk toch eens om je heen naar die prachtige natuur, denk ik dan bij me zelf.”

Dan doen de kinderen tijdens deze tocht zeker. Solyn van der Tuin vindt een gedeelte van een skelet. Ze holt naar de boswachter om te vragen van welk dier het is. Het blijkt het borstdeel te zijn van een eend.

Hoewel de volwassenen zich zorgen maken dat kinderen de natuur niet meer intrekken, was zij al eerder



Leerlingen van cbs De Wel wandelen door

in It Houtwiel geweest. Hetzelfde geldt voor Grietje Riemerswerf en Frenk Elzinga. Toch geniet Frenk van de zwerftocht „Ik heb nu wel meer gezien en geleerd door de verhalen van de boswachter. Hij vertelde dat spreuwen een hekel hebben aan de haren op rupsen. Ze pikken het vlees daarom uit het harige velletje.”

Volgens juf Djoke Kloosterman zijn Frenk, Grietje en Solyn toch uit-

och meer dan de iPad



or natuurgebied It Houtwiel. Foto: Marchje Andringa

zonderingen. „De meeste kinderen zijn hier nooit eerder geweest. Eerlijk gezegd, ik zelf ook niet. Ik woonde vroeger in Feanwâlden en fietste dagelijks over de Goddeloze Singel langs dit gebied. Ik dacht altijd dat het een broedgebied was waar je niet mocht komen”.

Dat was volgens boswachter Hui-zenga vroeger inderdaad zo. „Toen was het niet alleen tijdens broedsei-

**Ik dacht altijd dat
het een broedgebied
was waar je niet
mocht komen**

zoen afgesloten maar het hele jaar door. Sinds ons nieuwe beleid van open natuurgebieden mag je hier het hele jaar door komen. We moeten nu wel in de gaten houden of mensen honden niet los laten lopen. Dat loslopende honden de rust van de vogels verstoren, dringt maar moeizaam door.”